

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om folkeskolen [af Ritt Bjerregaard m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 63) findes i tillæg A. sp. 1027, fremsættelsen i tidenden sp. 1196).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Undervisningsministeren (Tove Nielsen):

Det lovforslag, vi skal drøfte her i dag, er identisk eller stort set identisk med det forslag, som i efteråret 1972 blev kendt under navnet Heinesens skolelovsforslag. Det blev fremsat her i tinget første gang den 15. december 1972 og kom til første behandling den 17. januar 1973. Forud for dette havde der også været en stor og lang diskussion på grundlag af udkastet.

Siden har så undervisningsudvalget arbejdet med dette lovforslag, men allerede i marts måned tilkendegav den daværende undervisningsminister over for undervisningsudvalget, at man som led i den daværende regerings spareplaner ønskede lovforslagets ikrafttræden udsat fra den 1. august 1974 til den 1. august 1975, og bl. a. derfor nåede lovforslaget ikke frem til anden behandling, inden samlingen sluttede i september måned.

I konsekvens heraf blev lovforslaget genfremsat af den socialdemokratiske regering den 30. oktober 1973 med ikrafttrædelsesdatoen den 1. august 1975.

Venstreregeringen har som bekendt ikke ønsket at genfremsætte lovforslaget, dels fordi vi ikke fandt det muligt at iværksætte en så stor og udgiftkrævende reform allerede fra 1975-76, dels fordi vi ikke mente at kunne lægge navn til et lovforslag, som på væsentlige punkter afveg fra de skolepolitiske synspunkter, som venstre har. Jeg skal senere komme tilbage til enkelte punkter, hvad disse ting angår.

Men nu har socialdemokratiet altså genfremsat lovforslaget for tredje gang, og man foreslår igen ikrafttrædelsestidspunktet 1. august 1975.

Jeg forstår sådan set godt, at socialdemokratiet har følt sig forpligtet til at gøre det, for det har jo været en slags mærkesag for socialdemokratiet igennem de sidste par år. Jeg erkender også, at man i fremsættelsen har erklæret sig rede til forhandlinger om-

kring lovforslaget og også omkring de økonomiske konsekvenser, herunder også om en etapevis gennemførelse af loven.

Men når det så er sagt, så synes jeg nok, jeg må have lov at føje til, at efter min opfattelse ville det have været rigtigere, om man ikke havde ladet lovforslaget komme til første behandling i den nuværende situation. Jeg ved godt, at lovforslaget er fremsat den 25. januar, altså på et tidspunkt, hvor socialdemokratiet endnu stod frit i de økonomisk-politiske forhandlinger, men efter dette tidspunkt er der jo som bekendt sket det, at regeringen og socialdemokratiet er gået ind i et forlig om de økonomiske foranstaltninger, som bl. a. har haft til følge, at regeringen på sin side har måttet afstå fra at fremsætte en del lovforslag med hensyn til yderligere besparelser, bl. a. inden for uddannelsesområdet, alt det, som angår den kommende finanslov.

Jeg er godt nok klar over, at det lovforslag, vi taler om i dag, ikke har med den kommende finanslov at gøre, men først den næste igen, men vi kan dog ikke lade være med at se på, hvordan den økonomiske situation er lige netop nu og i de kommende måneder. Og hvordan man end vender og drejer det, vil det lovforslag, vi taler om, påføre det offentlige ganske betydelige årlige merudgifter, og så synes jeg nok, det ville have været rart og praktisk og ønskværdigt, om socialdemokratiet ville have været med til samtidig at anvise tilsvarende besparelser inden for andre områder.

Jeg må erkende, at der ingen reelle udsigter er til, at lovforslaget kan blive vedtaget i indeværende samling med de økonomiske konsekvenser, der hidtil er lagt op til. Det store beløb, vi har kendt indtil nu, kan regeringen altså ikke være med til at føre igennem.

Jeg skal derfor indskrænke mig til at sige lidt om selve indholdet i lovforslaget. Jeg vil kort markere nogle af de områder, hvor regeringens synspunkter afviger fra forslagsstillernes.

Med hensyn til det første, formålsparagraffen, så mener vi, at det er en meget, meget lang formulering. Man kan lægge lidt af hvert i mange af disse pæne ord. Det, der for os må være det væsentligste, er, at vi fortsat får slået fast, at det er meget væsentligt, at skolen bibringer eleverne